

Príchod Páně

**„Protož bděte; nebo nevíte,
kdy Pán domu přijde,
u večer-li, čili o půlnoci,
čili když kohouti zpívají, čili ráno.
Aby snad přijda v nenadále,
nenalezl vás, a vy spíte.“**

Ev. Marka 13,35.36

„Zase přijdu a poberu vás k sobě samému.“

Ev. Jana 14.3

**„Tak praví ten,
kterýž svědectví vydává o těchto věcech:
Jistě přijdu brzo. Amen.
Přijdiž tedy, Pane Ježíši.“**

Zjevení 22,20

On přijde tehdy snad, až vůkol zhoustnou stíny,
až den se nachýlí a pokyne ti klid,
kdy budou ještě vrcholky hor ozářiny,
než noc se bude moci plně rozhostit.
Snad ještě za červánků na nebi se rdění,
kdy pozdrav nese ti poslední záblesk dne,
kdy rušný životí běh vše zastaví a změní
a vůkol tebe svaté ticho zavládne.

On přijde snad, až v šera matném svitu
se nezvyklému klidu oddá duše tvá,
a v osamění tom se touha v srdce skrytu
po odpočinku věčném ozve vábivá.
Snad po těžké a znavující práci denní,
až v nebe večerní se okem pohroužíš
a ruce ve klín klesnou v unavení
a po Pánu svém v nitru duše zatoužíš.

Tak měj svůj dům jen pro Něj otevřený stále!
On jistě přijde; vždy je bližší Jeho den.
U víře, lásce, naději stůj vytrvale,
bys bdícím, až On přijde, Jím byl nalezen!
Ó bdi jen, bdi, neb náhle to se může státi,
až chladem večera kol nivy zavlhnou,
že spatříš Pána svého, až se pro nás vrátí,
by přijda, odved' domů nevěstu si Svou.

On přijde tehdy snad, až na hory i doly
se tichá půlnoc bude moci usadit
a její těžká perut' černá nedovolí,
by ozvat se kdo hlasem směl, neb mohl bdít.
Kdy poslední už jiskra matné světlo hýčká
ve popeli tam vyhaslého žáru již,
a tobě hluboký sen dávno zavřel víčka,
kdy v klidu spočíváš a na nic nemyslíš.

Jen na zdi tikot jednotvárný mívá
a měří rychle kvapící ten času běh
a nikým neslyšeny, hodiny ty bijí
a jejich zvuk se ztrácí v osamělých zdech.
On přijde tehdy snad, až v tichém noci dění
říš snů tvou mysl obetká a podrobí
a srdce tvého nejvnitřnější roztoužení
se projeví a nabude své podoby.

Tak měj svůj dům jen pro Něj otevřený stále!
On jistě přijde; vždy je bližší Jeho den.
U víře, lásce, naději stůj vytrvale,
bys bdícím, až On přijde, Jím byl nalezen!
Ó bdi jen, bdi, neb náhle to se může státi,
když půlnoc přiblíží se cestou nehluchou,
že spatříš Pána svého, až se pro nás vrátí,
by přijda, odved' domů nevěstu si Svou.

On přijde tehdy snad, až v obvyklé už době,
kdy první, časný kohoutí zpěv ozve se,
jež o blížkém a jistém rozednění tobě
tím nočním šera tichem zvěst tu přinese.
Kdy na obzoru potom bledá záře chytá,
jež slunka východ oznamuje lidem všem,
kdy světlo temnotou se prodírá a kmitá
a černá noc před novým prchat musí dnem.

Kdy na údolí, hory rosa tiše sedne
a čerstvý vánek věje z polí kol i luk
a na nebi svit jitřenky vždy více bledne
a tu a tam se ozve plachý ruchu zvuk.
On přijde tehdy snad, až břeskne den již rozednilý,
kdy od ranního proudu světla jasného
se vrcholky hor v dáli krásou rozzářily
co předzvěst slunného dne jitra mladého.

Tak měj svůj dům jen pro Něj otevřený stále!
On jistě přijde; vždy je bližší Jeho den.
U víře, lásce, naději stůj vytrvale,
bys bdícím, až On přijde, Jím byl nalezen!
Ó bdi jen, bdi, neb náhle to se může státi,
když z jitra kohouti tě k bdění zvou,
že spatříš Pána svého, až se pro nás vrátí,
by přijda, odved' domů nevěstu si Svou.

On přijde tehdy snad: v ten jasný den a bílý,
kdy každý noci stín byl cele zahlazen,
kdy k práci čas i čas, kdy ubývají síly;
je v mysli předem vyzkoušen a zobrazen.
Kdy ruce tvoje spánkem libým odpočaté,
zas po denní své práci s novou silou jdou
a na zem slunko paprsky své lije zlaté,
jež v jizbu oknem hledí s tváří zvědavou.

Kdy v novém procitnutí život kol se zjeví
a proudy osvěžení vtáhnou v jizbu tvou
a ptáček radostně své pěje chvalozpěvy,
když na výslunní zhřál se – tobě nad hlavou.
Když sousedy své kolem domu vidíš jíti
a všichni samá práce jsou a samý shon,
tu při práci své vždy si můžeš pomyslit,
že příštím, kdo teď přijde, může býti On.

Tak měj svůj dům jen pro Něj otevřený stále!
On jistě přijde; vždy je bližší Jeho den.
U víře, lásce, naději stůj vytrvale,
bys bdícím, až On přijde, Jím byl nalezen!
Ó bdi jen, bdi, neb náhle to se může státi,
když vzejde slunný den se světla záplavou,
že spatříš Pána svého, až se pro nás vrátí,
by přijda, odved' domů nevěstu si Svou.

Já ve snu zřel Ho jednou v zeleni jít stromů
a radostně má ústa k Němu propoví:
„Ó, Pane, kdy nás zavoláš a vezmeš domů?
My na Tě čekáme již a jsme hotovi.“
On zůstal stát. A láskyplně na mne vzhlíží
a zvedna ruce zbodené ku žehnání,
dí: „Bud'te stálí, věrní! Konec už se blíží.
Však domů vezmu vás, než přijde skonání!“
Hned po těch slovech zmizel obraz ten tak tklivý.
Však ejhle! Anděl po boku mi stojí v ráz,
a praví mi: „Bud' stálý jen a trpělivý!
Pán blízko jest a brzo povolá si vás.“
Nuž k práci jen! Co lepšího tu může býti,
než u víře s Ním dlíti v spoji lásky tu,
než pro Něj pracovat a pro Něj též i žíti,
až On co hvězda jitřní vzejde v úsvitu.

Pán nechce lid svůj 'stihnout v zahálce a mdlení,
On touží radostnou vždy jejich působnost
mít s tichým, věrným čekáním vždy ve spojení
a v pravém čase pravou jevit ochotnost.
Lid plný víry, důvěry by tu chtěl míti,
jenž v srdci tichý, avšak zevně činný byl,
jenž rád a směle, aniž by Ho musel zříti,
vždy Jeho svaté vůli jenom posloužil.
Jdi k práci jen! Hle, vítězství již koruna ti
i palma vítězství je připravena též,
jež drahý Boží Syn chce také tobě dáti,
když život věrné služby Jemu věnuješ.

Byl sen to jen. A nebes postavy ty zmizly.
A marně volal jsem je zpět. Já prociť – vstal.
Byl sen to jen. A dosud živě tkví mi v mysli
a dlouho ještě potom jsem naň vzpomínal.
Pak šel jsem po obvyklé staré práci svojí
se svěží odvahou a novou radostí,
a mocná touha stále v srdce mé se vrací,
bych sloužil Pánu vždycky se vši věrností.
Já čekám naň, když svět je plný nepokoje,
když v jeho hluk a šum mne vede nový den,
v mém srdci přec jen tiché, klidné místečko je,
v němž před příbojem vln jsem zcela bezpečen.
Tu zůstává mi naděje ta vždycky blahá –
jež ráno zaznívá: snad přijde ještě dnes;
a u večer, když spánek jímá mne a zmáhá:
snad přede dnem On uvede tě v ples,
a byť snad mysl klesla bojem udeptána,
hlas Páně ke mně zaznívá a spíš
mně jest, jak laskavě bych zřel tak kynout Pána:
Buď stálý, věrný, přijdu brzo již!

Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši!

Vydal: Karel Lopata

Přetisk: ŠÍŘENÍ PÍSMO SVATÉHO © 2006